

Μνήμη της Αγίας Υπομονής (29 Μαΐου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία μας σήμερα τιμά τη μνήμη της Οσίας Υπομονής.

Η Αγία Υπομονή, κατά κόσμον Ελένη Δραγάση, καταγόταν από βασιλική και ευλογημένη γενιά, αφού ο πατέρας της ήταν ο Σέρβος ηγεμόνας Στέφανος Δουσάν. Παντρεύτηκε τον αυτοκράτορα του Βυζαντίου, Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγο (1350-1425).

Από μικρή έλαβε υψηλή μόρφωση με ό,τι ανώτερο υπαγόρευε το βυζαντινό ιδεώδες. Αν και ήταν από σερβική οικογένεια και πατρίδα, ένοιωθε τον εαυτό της περισσότερο ταυτισμένο με τον πολιτισμό και κυρίως με την εθνική συνείδηση της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Πάνω απ' όλα όμως η οικογένειά της τη μεγάλωσε μέσα στην ορθόδοξη πίστη, η οποία την καθοδήγησε και της έδωσε δύναμη μέσα στη γεμάτη δοκιμασίες ζωή της.

Ήταν 19 περίπου χρονών όταν παντρεύτηκε τον Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγο και από τότε ξεκίνησε και ο Γολγοθάς της, υπομένοντας τους εξευτελισμούς των αδελφών συμμάχων της Δύσης, στην προσπάθεια τη δική της και του συζύγου της να σώσουν την ετοιμοθάνατη Αυτοκρατορία του Βυζαντίου.

Η Αγία Υπομονή ήταν κυριολεκτικά στοργική μητέρα για το λαό της και αυτό φαίνεται από τα λόγια του Γεώργιου Γεμιστού – Πλήθωνα, σύγχρονου με αυτή φιλοσόφου: «Η Βασιλίσ αύτη με πολλήν ταπείνωσιν και καρτερικότητα εφάινετο να αντιμετωπίζει και τας δύο μορφάς της ζωής. Ούτε κατά τους καιρούς των δοκιμασιών απεγοητεύετο, ούτε όταν ευτυχούσε επανεπαύετο, αλλά εις κάθε περίπτωσιν έκανε το πρέπον. Συνεδύαζε την σύνεσιν με την γενναιότητα, περισσότερον από κάθε άλλην γυναίκα. Διεκρίνετο δια την σωφροσύνην της. Την δε δικαιοσύνην την είχε εις τελειότατον βαθμόν. Δεν εμάθαμε να κάμνει κακόν εις ουδένα, ούτε μεταξύ των ανδρών, ούτε μεταξύ των γυναικών. Αντιθέτως εγνωρίσαμε να κάμνει πολλά καλά και εις πολλούς. Με ποίον άλλον τρόπον δύναται να φανεί εμπράκτως η δικαιοσύνη, εκτός από το γεγονός του να μη κάμνει κανείς ποτέ θεληματικά και σε κανέναν κακό, αλλά μόνον το αγαθόν σε πολλούς;».

Μέσα στα 35 χρόνια που έζησε κοντά στο σύζυγό της, ο Θεός τους χάρισε οκτώ παιδιά, ένας εκ των οποίων, ο Κωνσταντίνος ΙΑ΄ ήταν και ο τελευταίος αυτοκράτορας της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας (1448 – 29 Μαΐου 1453). Μετά το θάνατο του συζύγου της, το 1425, απεσύρθη στη Μονή της κυράς Μάρθας, όπου εκάρη μοναχή. Μάλιστα, πολλά μέλη της οικογένειάς της, έγιναν μοναχοί και προσέφεραν ολοκληρωτικά τη ζωή τους στο Θεό. Η Αγία Υπομονή αγαπούσε ιδιαίτερα τις Μονές, γι' αυτό και έκτισε μαζί με τον πατέρα της την Ιερά Μονή Παναγίας Παμμακαρίστου στο Πογάνοβο της πόλης Δημήτροβγκραντ της ΝΑ Σερβίας.

Η Οσία Υπομονή παρέδωσε το πνεύμα της στις 13 Μαρτίου 1450. Η Κάρα της βρίσκεται στην Ιερά Μονή Οσίου Παταπίου Λουτρακίου Κορινθίας.